

N:o 39.

Af Herr **Wigardt**: Om upphäfvande af det i Kyrkolagens 24 Kap. 32 § förekommande stadgande angående klockares brefbärings-skyldighet.

Vid flera föregående riksdagar och sednast under sist förflutna hafva motioner blifvit väckta om upphäfvande af det obilliga, icke tidsenliga stadgande i 24 Kap. 32 § Kyrkolagen, angående klockares brefbärings-skyldighet. Då emellertid upphäfvandet af detta visserligen i sig sjelft enkla, men för dem det vederbör tryckande stadgande icke blifvit Ständernas beslut, såsom jag antager derföre, att vid sista riksdagen Sammansatta Lag- samt Allmänna Besvärs- och Ekonomi-Utskottets Betänkande i frågan ej kom Ständerna nog tidigt tillhanda, för att af dem behandlas, föranledes jag att ånyo upptaga denna fråga.

De motiver, som tala för det ifrågasatta upphäfvandet, borde visserligen här anföras, men då detta skett redan vid föregående riksdagar. så torde jag endast behöfva att, under åberopande af och hänvisning till en inom Hedervärda Bonde-Ståndet vid sistlidna riksdag väckt motion (N:o 261) och Sammansatta Lag-samt Allmänna Besvärs- och Ekonomi-Utskottets Betänkande N:o 30, här påpeka det i sagda Betänkande upptagna och af Utskottet gillade förslag, och får således hos Riksdagen värdsamt föreslå:

att Riksdagen för sin del beslute en författning, hvarigenom förklaras att det i 24 Kap. 32 § Kyrkolagen förekommande stadgande, angående klockares brefbärings-skyldighet, upphört att vara gällande.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1867.

A. W. Wigardt.
